

ROHAM →

ROHAM

TARTALOM

TARTALOM

Mikó Csaba A KÉZBESÍTŐ	5
Futaki Attila – Sárközi Mihály A LEGUÁN	15
Szabó Sándor KUNESŐ	21
Kökény Pál A SZÉP LÁNYOK SÍROKAT ÁSNAK	26
Stark Attila KULOCITY	28
Ortutay Péter A SZPÁRTÁK HŐSEI	37
Galéria STARK ATTILA	47
Petrányi Zsolt KULOCITY	51

Főszerkesztő: KORCHMA ZSOMBOR

Irodalmi szerkesztők: SIPOS ZOLTÁN, TICK PÉTER, VARGA ILLÉS

Művészeti vezető: FUTAKI ATTILA

Lapterv: STARK ATTILA

Illusztrációk: BLAHÓ BORBÁLA, SIMON TIBOR, SZÖLLŐSI GÉZA

Korrektor: TRETHON JUDIT

Kiadja: ROHAM KULTURÁLIS EGYESÜLET

Felelős kiadó: KORCHMA ZSOMBOR

www.roham.hu

roham@roham.hu

Minden jog fenntartva!

hu issn 1787-3967

Nehéz szerelem

A Rohamot azért készítjük, hogy történjen valami. Hogy mindaz, amit művészetnek hívunk, ne csak zakatoló és unalmas „önreflexió” meg „ideológia” legyen, hanem történés. És kevés az olyan felület, ahol a rendszerváltozás utáni generáció elmesélhetné és viszontláthatná történetét. Alighanem ennek a generációnak „forradalmi” tette éppen az ilyen szabad felületek feltalálása lehet.

Stark Attila például bizonyos értelemben újra feltalálta a könyvet. Azt a könyvet, amely nem nagyipari termék, hanem kézműves alkotás. Amelyet nem egy meghatározott üzenet sokszorosítása miatt hozott csak létre, hanem a létrehozás örömeért is. Mivel a Rohamot hasonló öröm táplálja – egy folyóirat összeállításának izgalma –, úgy gondoltuk, hogy Attilával az élen készítjük el az új lapot.

Annál is inkább, mert ebben a számban első novella-pályázatunk győztes írásai olvashatók. Már a kezdet kezdetétől szeretnénk friss, csak nekünk készült írásoknak felületet adni, ezért hirdettük meg a pályázatot. És szőmiszó mehökkentünk, mennyi kallódó alkotó él ebben az országban és ebben a generációban. Kallódó abban az értelemben, hogy minden mondatunkon látszik a kifejezés indulata, és minden mondatunkon látszik a látomás hiánya. „A nyelv zuhataga nehezen fedi el az alatta megbújó steril csöndet” – emblematikusan érvényes ma ránk a belga irodalomtudósnak, Paul de Mannak ez az 1955-ös metaforája.

Az igazi kérdés persze az, hogy miért nincs művészi erejű látomásunk a világról. Egyfelől talán azért, mert a XX. század második felére jellemző passzivitás és az alatta megbújó lelkiismeret-furdalás a hagyományozás hamis csatornáin keresztül átplántálódott belénk, akiknek semmi közünk sincs ehhez. És sokkal kevesebb lett az időnk is, mint bármikor az emberiségnek volt. Másfelől meg döntse el az olvasó.

Ami tény, hogy a győztes írások mégis felmutatnak valamiféle látomásosságot: egy gyilkosan tudattalan világról, egy karanténvilágról, egy naiv sanzon világról és parodisztikus látomást egy nosztalgiavilágról. Reméljük, hogy a Roham összeállítása nem csak nekünk okozott örömet, hanem majd az olvasóknak is. Ajánljuk figyelmükbe szerzőinket, valószínűleg nem utoljára találkozhatnak velük nyomtatásban.

